

Prohlášení o vzniku ČESKÉ SVĚTOVÉ UNIE

Dne 6. července 1986, ve 12:30 hod. došlo ve švýcarském Curychu k významné politické události. Toho dne vstoupila a to také právně, na politickou scénu organizace českého exilu, Česká světová unie.

Slavnostní akt vyhlášení právního vzniku České světové unie byl proveden nestorem československých politických vězňů, členem výboru švýcarského Sdružení bývalých československých politických vězňů v exilu Dr. Ing. Jaroslavem Andělem.

Slavnostním vyhlášením, které následovalo po volbě o návrhu stanov České světové unie, bylo ukončeno roční přípravné období, které bylo započato dnes již historickým rozhodnutím zástupců různých exilových organizací, kteří se loňského roku v německém Ellwangu usnesli na vybudování základů nové exilové organizace, která by se postavila v čelo českého exilu.

U příležitosti právního ustavení České

světové unie přijalo její nové předsednictvo za oficiální znění "Prohlášení o vzniku České světové unie" material vypracovaný předsedou zastupitelstva České světové unie br. Evženem Hoffmannem, jehož text následuje:

PROHLÁŠENÍ

Příslušníci českého národa jsou v důsledku pohnutých historických událostí na od paměti kulturně i politicky exponovaném území království koruny české v srdci Evropy rozptýleni po celém světě. Převážná jejich část u vědomí svého práva sebeurčení a odvážně uslechtilé tvůrčí spoluúčasti Čechů na duchovním i mocenském vývoji evropského kontinentu neztratila ani po dlouhodobém

pobytu v cizině pocit sounáležitosti s těžce zkoušeným národem v původní vlasti, v Čechách, na Moravě a ve Slezsku. Ke svému českému původu se hrdě hlásí všichni ti, kteří nikdy nezlomili hůl nad národem, z něhož vyšli, kteří nikdy nepřestali věřit v jeho genia, v jeho věčné poslání, jež spočívá v zušlechťeném lidství, a to i ti, kdo se narodili mimo vlast svých otců, nebo praotců.

Těm všem leží na srdci osud v současné době již po řadu desetiletí cizáckou nadvládou zuboženého národa. Jeho národní identita, založená na cyrilometodějském duchovním odkazu a tím na rovnoprávném členství v rodině ve svobodě žijících evropských národů, které dnes čerpají z bohaté studnice klasické vzdělanosti, asimilované židovsko-křesťanskou moudrostí a nadčasovou spiritualitou, je vážně ohrožena.

Toto nebezpečí nás nabádá k akci za návrat obyvatel historických zemí koruny české do společenství svobodných evropských národů. Dlohodobý proces národního osvobození probíhá dosud nikoli na válečném poli, nýbrž téměř výlučně na poli duchovním

vznikem nové, zatím umlčené domácí mravní elity na straně jedné, a třibením duchů v zahraničí na straně druhé. Konečně nastal čas, aby touha svobodomilovných Čechů na obou stranách železné opony po uplatnění práva sebeurčení a všeobecných lidských práv vyústila v ustavení celosvětové české organizace, která v důsledku své univerzální demokratické struktury se může stát účinným nástrojem společného úsilí doma zotročených a v zahraničí v nejrůznějších antagonistických skupinách rozptýlených Čechů. A to je úkol České světové unie.

M. Chromec, J. Čapek a E. Hoffmann

Převlečený komouš?

V poděli 14. července t.r. anglikánský arcibiskup Ted Scott prohlásil, že ukončit apartheid je důležitější než držet Commonwealth pohromadě. "Anglie," řekl doslova, "musí čelit faktu, že celá její budoucnost co světového vůdce záleží na jejím poměru k černé Africe." To si dovoluji tvrdit ten chytrouš po tom, co dala Anglie svobodu a neodvislost

víc než celé polovině Afriky. A co tak bílá Střední a Východní Evropa pane arcibiskupe? Co Polsko, Maďarsko, Československo, co Baltické státy, Afghanistan "Who gives a f...," vidíte?

KOHO JSME SI ZVOLILI? PM Brian Mulroney bojoval zoufale, aby přiměl Thatcherovou změnit názor na uvalení hospodářských sankcí. Dobře nám tak!!!

naše hlasy

"OUR VOICES"- Independent Newspaper for Czechs, Moravian, Silezians and Slovaks
"NAŠE HLASY"- Nezávislý časopis pro Čechy, Moravany, Slezany a Slováky.

No. 7. (1089) Vol.- Ročník 32 * 26. července-July 26. 1986
Toronto, Ontario, Canada

Hon. David Crombie z Toronta, nově jmenovaný ministr pro Multiculturalism Kanady. - Blahopřejeme mu k novému resortu.

TISKOVÁ ZPRÁVA

Sdružení bývalých čs. politických vězňů v exilu (Kanada)

Dne 5. července 1986 se sešli ve švýcarském Curychu bývalí političtí vězni žijící ve svobodném světě.

Během dopoledního slavnostního zasedání účastníci vyslechli projevy Ing. B. Koblihy, jednoho z čelných představitelů Naardenského hnutí se sídlem ve Velké Británii a Jiřího Maláška, redaktora rá-

dia Svobodná Evropa z Mnichova a zdravotce četných exilových, krajanských, tělovýchových a zájmových organizací.

V odpoledním pracovním zasedání prodiskutovali přítomní v rozsáhlé debatě, již předsedali střídavě z pořádatelů organizace Sdružení bývalých čs. politických vězňů v

exilu (Švýcarsko) Dr. Ing. Jaroslav Anděl a mimošvýcarskými účastníky zvolený Mojmir Chromec, předseda kanadského Sdružení bývalých čs. politických vězňů (Kanada) otázky exilové reprezentace, možnosti zvýšené politické aktivity bývalých spoluvězňů a otázky organizační.

Účastníci odsoudili, bez ohledu na jejich začlenění ve vězeňských organizacích, rozbičejství organizační jednoty

Pokračování na straně 3

Afghanistan - a co zítra?

THE BEACON, čtvrtletník torontské organizace Canadian Coalition for Peace Through Strength Inc., uvádí ve svém červencovém čísle úvahu Andrew Piekarského, která zasluhuje všeobecné pozornosti. Úvaha se týče Afghánistánu a je záhodno dodat, že Andrew Piekarski, sám člen CCFTS, začal s formováním skupiny, jejímž hlavním cílem bude seznamovat kanadskou veřejnost s tím, co se děje v Afghánistánu, zvýšit její uvědomění si toho, mobilisovat veřejné mínění a přimět naše politiky, aby na ně reagovali. A k tomu je třeba lidí, lidí s ideami, energií a motivací. A zde je, co píše ve své úvaze:

"Pro případ, že by někdo nevěděl, že existuje země

jmenem Afghanistan - a že umírá.

Jako mnoho z nás, co vědí něco o Sovětském svazu a co reprezentuje, pudí mne, jak málo pozornosti média této zemi věnují. Zaskočil jsem si onehdy do torontského Britnelova knihkupectví, které lze považovat za jedno pro osvětlené, a požádal o poslední knihu pojednávající o tamní situaci. Bylo mi řečeno, že nemají knihy o Afghanistanu. A odskočil si do nedaleké hlavní knihovny metra, poučil se o tom, že tam mají pouze jednu knihu - vydání 1983.

Existuje ve světě země, v níž milión lidí bylo buď zabito nebo zraněno, v níž šest miliónů jich - celá jedna třetina obyvatelstva - se stalo uprchlíky, kde genocida den-

ně vzrůstá a reakcí Svobodného světa je rozléhající se hrobové ticho.

Tragedie Afghanistanu není jen záležitostí morálky, je rovněž otázkou praktiky. Prostě vyjádřeno, jde-li nám o naši vlastní svobodu a bezpečnost, pak musíme pomoci mujahedinům zbavit se sovětských vetřelců. Nestačí chránit se posílením našich obranných sil - což jsme beztak neučinili. Spíš anebo později objeví Sověti v našem krunýři šterbinu a podmínky dne je mohou svést k tomu, aby plně využili těchto výhod. Jediné dlouhodobé řešení je Sovětský svaz oslabit tak, že jeho samotná podstata se změní a systém, jak ho známe, dojde zničení. Afghanistan je ona příležitost. Tamní porážka by mohla mít podobný účinek jako porážka v rusko-japonské

Pokračování na straně 2

Z celosvětového sjezdu bývalých čs. politických vězňů v exilu

PROJEV JIŘÍHO MALÁŠKA Z MNICHOVA

Drazí krajane, dámy a pánové,

Především Vám srdečně děkuji za Vaše pozvání a přijměte prosím, mé ujištění, že si ho velice vážím, protože konečně mám možnost říci to, co mám už dlouho na srdci a co se týká výlučně politických vězňů.

Co je tvrdá politická perzekuce, vím z vlastní zkušenosti, protože celá naše rodina včetně širšího příbuzenstva byla přímo vystavena komunistické zvlášti.

Mě osobně fascinuje existence politického vězně nejen po stránce společenské, ale i po stránce theoretické.

Tak rozsah pojmu "vězeň" je zde podle pravidel formální logiky omezen určující známkou "politický", která pojmu vězeň dává zdánlivě jednoznačně pozitivní význam. Proč zdánlivě?

I takto co do rozsahu omezený pojem je totiž pro mě a jistě i pro Vás všechny stále

ještě příliš široký, protože nikoli každý politický vězeň vzbuzuje nutně úctu. A právě ti, kteří úctu vzbuzují, mají být předmětem naší dnešní úvahy.

Chci se tedy dnes zabývat existencí těch politických vězňů, jimž dala historie za pravdu, a to za cenu nesmírné oběti na životech, nebo na zdraví, případně za cenu omezené další životní šance v důsledku nedovršeného vzdělání, nebo ztroskotaného rodinného života.

Existují totiž i političtí vězni, jimž historie za pravdu nedala - jsou to například fašisté, komunisté, nebo nejrůznější odrůdy politicky motivovaných teroristů, kteří byli nebo jsou vězněni sice za své přesvědčení, nieměně přesvědčení zcestné, jež vede nutně ke zvrácené politické praxi.

Vy jste, milí přátelé, přinesli obět' za věc

Pokračování na straně 2

Z celosvětového sjezdu bývalých čs. politických vězňů v exilu

PROJEV JIŘÍHO MALÁŠKA Z MNICHOVA

Pokračování se strany 1

spravedlivou, protože jste se průkazně dožili smutné satisfakce ve formě téměř čtyřicetiletého totálního zbídačení svého národa a jemu zaslíbené země, které jste včas předvíдали a proti němuž jste odvážně zvedli svůj hlas. Jde tedy o dvě různé kategorie mohutností, charakterizující politicky pronásledované občany:

- o kategorii intelektuální a
- o kategorii mravní.

Obě pak spolu podivuhodně souvisejí.

Do sféry intelektuální spadá **poznání objektivní pravdy**, jež v oblasti politické má své specifikum.

Poznání pravdy v oblasti společenské, kterážto pravda se má stát principem praktické politické činnosti, není totiž výlučně záležitostí čistého rozumu, není výsledkem výlučně vědeckého způsobu poznání, nýbrž (mimo jiné podle jednoho z nejvýznamnějších státníků tohoto století, totiž Winstona Churchilla), je **politika uměním**, které má více co činit s intuitivním, než s číste racionálním způsobem poznání.

A intuice v hierarchii různých stupňů lidského poznání: smyslového, citového a rozumového, **stojí nejvýše**, protože v sobě zahrnuje optimální rovnováhu všech jmenovaných poznávacích mohutností. Filosofický terminus technicus pro tuto rovnováhu je to, čemu říkáme "zdravý rozum", všeobecně známý pod anglickým "common sense", (Maritain: Preface to Metaphysics).

Důkaz? - Historická i současná zkušenost je jednoznačná. Akademické hodnosti v oblasti humanitních věd: dějin, práva, filosofie a speciálně sociologie nejsou ještě samy o sobě absolutně žádnou kvalifikací dobrého politika. Jejich nositelé jsou bezesporu lidé nadaní, pilní, učení, případně i chytří. Mnohdy však postrádají to, co nazýváme moudrostí, t.j. postrádají onu pro opravdového politika potřebnou **harmonii** všech tří poznávacích schopností, smyslové, citové a rozumové, přičemž nutno zdůraznit, že se u všech těchto tří složek předpokládá určitá míra zušlechtnění.

Bohužel konstatujeme, že současný školský systém vychovává jedince učené, nikoli však moudré - čistý rozum zcela ovládl sféru lidského poznání a degradoval zušlechtěné lidské smysly a cit do periferní sféry pohádek a čirého fantazírování. Tím je dáno, že prostý, ale moudrý sedlák (Přemysl Otáč), moudrý řemeslník, moudrý obchodník, moudrý hollywoodský herec, může být lepším politikem, nebo chcete-li státníkem, než třeba profesor sociologie na Sorbonně.

Pravý opak této nerovnováhy pak shledáváme u umělců, z nichž naši pozornost v této souvislosti trvale zaujímají především spisovatelé, kteří si osvojují právo být "svědomím národa" a jejichž vliv na veřejné mínění je bohužel větší, než si zaslouží (příklad: naše předválečná převážně marxisticky orientovaná literární "avantgarda", nebo současná na př. západoněmecká chronicky levicově a prokomunisticky orientovaná prominentní literatura s jednoznačně antiamerickou tendencí). U nich na rozdíl od vědecké kategorie intelektuálů je ona žádoucí rovnováha porušena na úkor racionálního poznání ve prospěch čistě emocionálního zaujetí, případně afektu.

Dějiny i některé současné politické zkušenosti vyvracejí these o nepoznatelnosti objektivní pravdy v oblasti společenské a o jejím ryze subjektivním charakteru. Právě dějiny a současná politická zkušenost jsou jakousi lučavkou královskou ryzí pravdivosti politických thesů, stranických programů a jejich filosofických principů. Zdanlivá nepoznatelnost objektivní pravdy na tomto poli a tedy tvrzení o jejím zcela subjektivním charakteru je často výmluvou pro občany politicky lhostejné, pro občany kolaborující s každým režimem, zkrátka pro politické příživníky, kteří tyjí z obětí těch nelhostejných, a pro které je příznačné vulgární rčení (promiňte): "Mně se huba zavře stejně po Heil Hitler jako po Čest práci".

Poznaná objektivní pravda se pak stane ideálem, nebo cílem praktické činnosti. S tímto cílem je však spojeno překonávání překážek, jež spočívá především v nesmiřitelném zápasu se lží a společenským zlem. A

zde jsme konfrontováni na rozdíl s právě stručně analyzovanou oblastí lidského poznání s **oblastí mravní**, která je k uskutečnění politického ideálu **neméně důležitá**.

Vítězství pravdy totiž, které máme na svém státním znaku se neobejde bez odhodlání poznatou pravdu **hájit**, za ni **bojovat**, pro ni se **obětovat**. A tato oběť pro pravdu, tento často **bolestný sebezáměr** je uskutečnitelný jedině na základě lásky k pravdě, která pramení z lidského srdce. Každý z Vás jistě ví, o kolik snadnější je pravdu poznat, než k ní získat natolik věrný vztah, aby byl člověk ochoten pro její vítězství anebo jen pro vydání pravdivého svědectví **riskovat existenci, rodinu, zdraví, případně i život**. Kolik je těch, kteří pravdu znají, ale jejich laxní poměr k ní jim dovoluje s ní **kupčit a ji zapírat**.

Ing. Kelbich ze Švýcar, Jiří Malášek z Německa a Mojmir Chromec z Kanady.

Není-li tedy snadné pravdu poznat, ještě nesnadnější je ji **milovat**. Naučit se to nelze. Buď je to vrozená vlastnost, někdy pramenící z ušlechtilé rodinné tradice, nebo je to výsledek dramatických životních událostí, nebo je to prostě dar od Pána Boha. V každém případě je nutno s politováním konstatovat, že lidí pravdu **hledajících** a současně **milujících**, pro něž tato v hierarchii hodnot stojí na **prvním místě**, je katastrofálně málo a ti se pak mohou plným právem honosit titulem integrálních osobností.

A přátelé, podle mého názoru, právě ve Vašem Sdružení došlo ke **vzácné koncentraci** takových osobností a jsem proto rád, že dnes mám možnost k Vám mluvit.

Jsem rád a se mnou celá řada exilových pracovníků, i těch, kteří nebyli vězněni, že Vaše Sdružení **existuje**. Zvláště v posledních několika letech se o Vás ví a Vaše činnost nejen za **očistu čs. exilu**, ale i pozitivní tvůrčí a průkopnická aktivita vchází čím dál, tím víc ve **známost a dochází uznání**. Tím snad konečně Sdružení bývalých čs. politických vězňů **zaujme v čs. exilu vůdčí postavení, které mu bezesporu náleží**.

Lidé žijící v pravdě v zemích za železnou oponou jsou pronásledováni. Žalářování a dodnes zabíjení - lidé žijící v pravdě ve svobodném světě, mohou svou pravdu sice svobodně šířit a podle ní jednat aniž by se museli obávat bezprostředního zásahu policie, nicméně i zde musejí překonávat často těžké překážky, pramenící z nepochopení, nebo ze zlé vůle. Musejí často vyvinout **nadlidské úsilí** a podstoupit velké osobní oběti, aby učinili třeba jen malý krok vpřed. To je důvod, že i někteří z Vašich řad časem ze zdravotních, nebo jiných osobních důvodů **resignovali**.

Jedním z častých důvodů politické passivity je ovšem i do značné míry oprávněná skepse. Je totiž **mnoho smrdutého v čs. exilu**, co nám bere elán a způsobuje chronické znechucení. Příčinu tohoto **neutěšeného stavu** je možno obecně charakterizovat jednou větou:

Do věci současného čs. exilu stále mluví lidé, kteří do něho nemají co mluvit a kteří se ve škole totalitní demagogie na ohlupování lidí dobře vyučili.

Milí přátelé, dámy a pánové, jakkoli jde o nechtutnosti těžkého kalibru, přesto všichni víme, že o vrtichovosti, příživníky, rozbijedce a oportunisty v politice nikdy nebyla, není a nebude nouze. Proto neresignujte - i když Vaše jména nejsou zvučná a i když západní žurnalistika Vám zatím **nevěnuje pozornost**, - jsem přesvědčen, že jednou k tomu bude událostmi donucena - neresignujte a jděte svou cestou pravdy nesmlouvavě dál. Svému ideálu svobodné a demokratické vlasti zůstaňte věrni, protože jste soli čs. exilu a jeho spolehlivou nadějí a protože podle našeho prvního prezidenta T.G. Masaryka

to idealisté přece jen nakonec vyhraju!

Děkuji Vám za pozornost.

Setkání zástupců

KŘEŠŤANSKÉ UNIE

Ve dnech 4.- 14. července 1986 se setkali ve Švýcarsku, Rakousku a Západním Německu zástupci **Křesťanské Unie** (Česká federální strana křesťanských radikálů) aby projednali různé problémy našeho politického exilu a **řešili společný postup** proti odumírajícímu socialismu všech odrůd, který jsme dodnes poznali a který se zdiskreditoval a předsvědčivě prokázal, že nemůže v budoucnu vést národ.

Mnohostranná setkání byla úspěšná a konstruktivní a výslednicí je **plná podpora České světové unii**.

Milo Komínek
ústřední tajemník

Afghanistan - a co zítra?

Pokračování se strany 1

ke válce na carskou vládu Ruska. Vzpomeňme, co se stalo: systém se zhroutil a Rusko získalo svou vůbec prvou, demokraticky volenou vládu. Naneštěstí takřka vzápětí ji porazili bolševici a my dostali do vínku Sovětský svaz. Takže nezbyvá nic jiného než začít znovu od samého začátku.

To je doslova to, co napsal A. Piekarski ve své úvaze a žádá každého, kdo cítí stejně, aby mu zavolal. Chce to, jak řekl, lidí s ideami, energií a

motivací. Dej Bůh, aby se našli. Mr. Piekarski má tel. (416) 231-1627. Volejte večer po sedmé.

(P.S.: Škoda, že s iniciativou, jako obvykle, musel nříit někdo jiný než někdo z nás. Hořejší budiž odpovědi na otázku některých: "Co můžeme dělat?" anebo těm, kteří se takovou otázkou vůbec neráčí obtěžovat.)

Předplat'te si Naše Hlasy

Krocaní plky

ANEK PLACÁNÍ DŘEVEM O RYBNÍK

Zdejší lidé tomu s oblibou říkají "krocaní plky", a tu je jeden z nich:

Ben Wicks, reportér torontského Staru, byl v minulém roce na turné po Východní Africe a letos v únoru byl v Londýně, kde měl příležitost si pohovořit s organizátorem pomocné akce zvané **Band-Aid**, **Bobem Geldofem**. Nebude škodit, vzmeleme-li na vědomí něco z toho, co píše Ben.

Hned odpověď na první otázku Bena Wickse nám napoví, co Geldof, tento velekněz mírumilské subkultury je zač. Na otázku, co říká tomu, že ho lidé považují za jakýsi ekvivalent Matky Terezy, odpověděl, že je to sice hezké, přesto si však myslí, že Matka Tereza je ten nejlepší manipulátor médií. Jinak, jak uvidíme, myslí, že mučení, fašismus, totalita a diktatura jsou oukej a "no one should give a f...!! Jistě nejednoho z nás by zajímalo, kdy tento "lidumil" bastarduje další sbírku pro despoty.

KDYŽ NĚKDO ZBLBNE

Ben: "A co říkáte na vlády, které stojí v čele tě či oně africké země, která potřebuje pomoci?"

Ben: "A co vlády?"

"Je-li vláda vláda fašistická nebo marxistická anebo jakákoliv jiná, 'who gives a f...?' Tak co na tom, dostane-li se k svému džobu státním převrácením či co? Na jejich morálce nesejde, naši vlastní bychom se raději měli zeptat. Dojde-li u nich k převratu a dostanou se tam kde jsou mučení lidé, to není kořen problému, je to jeden z problémů. Jelikož nemůžete mít dlouhodobý rozvoj bez dlouhodobé poli-

tické stability a nejlepší podmínky pro politickou stabilitu přináší samovláda. Ti lidé si nemohou dovolit luxus oposice, tak ji odbourávají. Já to ovšem neomlouvám, je mi to odporné a taky jsem jim to v televizi řekl rovnou do očí. O to však nejde. Osobně to nesnáším, avšak nehodlám radit nikomu co dělat, aby jejich země mohla žít. Oni sami si musí k tomu najít cestu.

Richard Hanzlik

Sjezd

moravanů v Curychu

V pátek 4. července 1986 za účasti "Moravsko-slovácké cymbálové muziky" ze Švédska a po hodnotné historické přednášce Dr. Miloslava Vituly z Toronta bylo založeno ve švýcarském Curychu **Svépomocné krajské sdružení "Svaz Moravanů v zahraničí"**.

Adresa ústředí: **Dennlerstrasse 11 A
8048 ZURICH,
Switzerland**

NAVŠTIVTE JIŽNÍ AFRIKU,

**zemi plnou krás a exotiky.
Přesvědčte se na vlastní oči
o vysoké životní úrovni obyvatel.**

Nevěřte lživým tvrzením sdělovacích prostředků, které chtějí tuto prosperující krásnou zemi uvrhnout do marxistické bída a utrpení! Jím se nejedná o blaho "člověka", je žene touha zmocnit se bohatství!

Otiskujeme zdarma.

SOUTH AFRICA

VALAŠI

Pokračování z min. čísla

Valašsko má nejvíce krásy na jaře. Celá příroda se probouzí a vypadá to jako příprava k velké výstavě květů a voňavého parfému. Vzduch tak nějak lehounce dýchateľný, v zimě sněh většinou suchý, sypal se jako pápěří. Tam také začaly moje první začátky lyžařského umění. Nebudu se rozepisovat o horách jako Radhošť, Kněhyně, Tanečnice, Soláň, Lysá. Já vzpomínám na moje hory po kterých jsem o prázdninách běhal, v zimě sáňkoval a později lyžaril. Moje nejoblíbenější hora v dětství byla hora Fojtova, vysoká jenom něco přes 300 metrů. Pro nás děcka to byl úplný ráj. Mezi lesy a polem byl krásný háj, kde dospělí pořádali všelijaké výlety a slavnosti: sokolské, hasičské, myslivecké i jiných politických stran. Na podzim byla Fojtova hora rájem pro hříbaře. Pokud si pamatuji, této hoře vévodil občan naší dědiny Pavlíček Lažů. Byl to neškodný, dobrý a užitečný ale pomatený člověk, který měl vlastní představu že všechno co viděl nebo co se mu dalo jako dar, bylo z jeho majetku. Vždy udělal poznámku "děkuji dali jste to z mého". Za Fojtovou horou byla druhá hora, "Drastihlava" ta byla vysoká kolem 700 metrů. Ta, pro nás ogary byla strašidelná. Pavlíček Lažů prohlašoval, že tam nikdo nesmí, protože tam v té hoře má svoje zlato. Prorokyň Sybyla prorokovala že až přijde na svět katastrofa, že jenom lidé kolem Drastihlavy budou zachráněni. Musím se zmínit proč byl Pavlíček pomatený. V mládí prý rád hrával karty. Na Vsetíně v jedné hospodě vyhrál větší obnos, spoluhráči si na něj venku počkali, stloukli a okradli ho. Od té doby měl porušený rozum. Další horou byla hora "Kuželek". Bylo to vlastně pohoří, kde se střídá les s pasekou. Těch pasek tam bylo na desítky. V samotném údolí bylo možná 50 selských usedlostí. Pasekáři na Valašsku to vlastně byli ti původní obránci Valašska - z těchto lidí vznikali naši "Portáši". Za války (aspoň v moji dědině) co pasekář, to partyzán. Za první světové války, dostal-li pasekář dovolenou, tak se již na vojnu nevrátil. Byl desertérem.

Přes moji dědinu šla silnice která vedla od Vsetína a Valašského Meziříčí na jednu stranu do Zlína a na druhou stranu přes Bystřici pod Hostýnem do Holešova. Za Holešovem končilo Valašsko továrnou na čokoládu "Kneisel". Dále už byla Haná. Jižně od Zlína začínalo některou dědinou Moravské Slovácko. Nemohu si vzpomenout na tu vesnici pod Zlínem kde jsem si pro Prahu kupoval bečice vína. Silnice,

která šla přes Bystřici pod Hostýnem byla nádherná. Táhla se přes hory a doly. První hora byla "Troják", myslím že ještě na katastru naší dědiny. Na Trojaku hospoda vedená naší spolužačkou z mládí. Dále tato cesta pokračovala přes údolí, pak serpentinami na horu "Tesák". Tam byla zase restaurace a ráj v zimě pro zkušené lyžaře. Na pravé straně hora "Hostýn" se svou velkou prostornou kaplí, zasvěcenou Matce Boží, Panně Marii. Na Hostýně byli od všech Moravanů poražení nájezdni Tataři. Od mého rodiště bylo na Hostýn asi dvě hodiny pěšky.

Bože, kolik bych toho mohl ještě psát. Zatím jsem nenapsal ani polovinu mých dětských vzpomínek. Před naší hospodou - vlastně hotýlkem byl most, který byl za pěkného počasí po obou stranách obsazený mládeží. Z mostu bylo vidět na Radhošť. Znamé pořekadlo pravilo jestli se na Pustevnách blýskal plech, tož to bude pěkně.

Za starých časů mělo Valašsko také smutné dějiny. Pořád tam vládla nějaká cizí šlechta, předávali si valašské hory z ruky do ruky a všichni drancovali nejen hory, ale i ten dobrý lid. Dokonce jeden krátký čas byl pánem Ostřihomský kardinál Páznámý Páter z Panaszu. Ten prodal Valašsko nějakým Maďarům Illeshazyům. Poslední z těchto Maďarů rytíř (vyžírka) Wachtler prodal zase valašské hory za 2 a čtvrt milionu zlatých belgické společnosti svatého Huberta. Úředně se tato společnost jmenovala "Société civile de Vsetín à Bruxelles. Tímto drancováním valašských lesů za pomoci valašských otroků vznikly paseky. Samozřejmě že pasekářovo hospodaření i za mých let, byl krutý boj s přírodou, jak se u nás říkalo "od slunka do slunka". Hodinky pasekář neměl. Podle smutné historie našich horalů i ten kraj byl smutnější. Nemá tu pestrost krajů slováckých a také byl přízrůbavý někdy drsnější přírodě. Vzpomněl jsem si i na jméno vydrůdka našeho statku před první světovou válkou, rakouského hraběte Chorinského. Na zámku prý býval velmi málo. Stačilo mu, že valašské zlatky docházely pravidelně do Vidně. Vsetínský kraj se může pochlubit tím, že ještě před první světovou válkou zvolil do říšského parlamentu T. G. Masaryka. Protikandidát byl vsetínský občan pan Búbela. Moje mamka říkávala, že jako mladá dcera roznášela letáčky pro Masaryka po chalupách. Pravděpodobně máni něco z té politiky po mamce. Rád ponáhám slušným politikům, ale poslední dobou jsem na žádného nenarazil. Jenom na zklamání. Teď když už jsem "bača starý", mám jakousi hříšnou myšlenku, že moje Valašsko bylo v mém mládí pro mne jako pro všechny Evropany krásná Paříž.

E. Sypták

TISKOVÁ ZPRÁVA

Pokračování ze strany 1

muklů, zejména pak Švýcarského a Kanadského sdružení v loňském roce několika nezodpovědnými jedinci z tak zvaného K-231 vedených stranicko-politickými snahami v zájmu RSČ.

Zasedání zesílilo a utužilo sesterský vztah švýcarského Sdružení bývalých čs. politických vězňů, organizující vězně na evropském kontinentě a kanadského Sdružení plnící též úkol v zámoří, zejména na americkém kontinentě a Austrálii.

Zasedání předcházelo přátelské setkání "muklů" ze všech koutů Evropy a z amerického kontinentu večer dne 3. července v Juninfeldu, jež pozdravil za hostitelskou zemi poslanec **bundestátu Cincera**.

Mukl při zastávce v Luzernu.

Foto: Milo Komínek

Celodenní výlet do švýcarských Alp vyhlídkovým autobusem sjednaným švýcarským sdružením v pátek dne 4. července přinesl účastníkům sjezdu nezapomenutelné zážitky.

Kanadské sdružení reprezentovala čtyřčlenná delegace, jež se zúčastnila všech

akcí pořádaných hostujícími švýcarským Sdružením. Výbor našeho sdružení děkuje sesterskému sdružení ve Švýcarsku za srdečné přijetí naší delegace a za úspěšné uspořádání sjezdu všech bývalých spoluvězňů.

Při této příležitosti zdravíme všechny naše členy a širší ve-

řejnost a sdělujeme, že náš boj za znovunastolení demokracie v naší vlasti účinně zesílíme a podpoříme v tomto úsilí nově ustavenou Českou Světovou Unii.

Výbor Sdružení bývalých čs. politických vězňů (Kanada)

* Bývalý šéf lyonského gestapa K. Barbie bude souzen za to, že nařizoval deportaci Židů, i za represe proti účastníkům francouzského hnutí odporu. Oznámil to ve středu obžalovací senát pařížského soudu.

* Za porušení volebního zákona bylo v uplynulých dnech v Japonsku zatčeno zhruba 130 lidí. Jsou obviněni z nezákonného ovlivňování výsledků hlasování, zejména z podplacení voličů.

* Spojené státy vyšetřují obvinění, že Izrael nezákonně propašoval z USA techniku potřebnou k výrobě kulčkových bomb. Tyto bomby uvolňují při explozi stovky malých kulčků naplněných výbušninou. Izrael je použil v roce 1982 v akci proti Libanonu.

* Na devatenáctidenní expedici k místu potopení Titaniku, legendárního zaoceánského parníku se z amerického města Woods Hole (stát Massachusetts) vydala skupina vědců oceánografického ústavu.

* Na dvacet tři tisíc Občanů NDR má voperován kardio-stimulátor, který podporuje činnost jejich srdce. Od roku 1983 byl nejčastěji používán typ o hmotnosti 70 gramů s dobou použití až deset let.

* Čínský telekomunikační systém, který používá mezinárodní družici Intelsat nad Indickým oceánem a pět pozemních stanic, začal v úterý pracovat. Oznámila to agentura Nová Čína.

* Oba břehy Zlatého rohu v Istanbulu spojí v budoucnu přes rameno Bosporu nový most. Bude 484 metry dlouhý a 42 metry široký. Dohodu o jeho vybudování uzavřely dvě turecké firmy se západoněmeckou firmou Thyssen. Náklady na stavbu ve výši 30 milionů dolarů má údajně v krátké době vrátit ekonomický efekt nové komunikace.

* Po půlročním procesu a sedmáctiměsíčním vyšetřování zemský soud ve Frank-

furtu nad Mohanem odsoudil na tři roky a devět měsíců vězení bankéře F. Galena, prominentní osobnost západoněmecké aristokracie Soud ho uznal vinným, že svým "diletantismem" zavinil bezmála krach významné západoněmecké banky.

* Minulý týden byli v malajsijské věznici Puđu popraveni dva Australané, které k trestu smrti oběšením odsoudil malajsijský soud za to, že u nich bylo nalezeno 15 gramů heroínu. Australská vláda a několik dalších západních států se marně pokoušelo přimět malajsijskou vládu aby trest smrti změnila. Místní zákony proti pašování narkotik patří k nejprísnejším na světě.

* V Janově skončil soudní proces s únosci italské výletní lodi Achille Lauro. Tribunál vynesl rozsudek dlouholetého vězení a doživotí.

* Japonsko zaujímá jedno z prvních míst na světě v průměrné délce života. Podle údajů, které zveřejnilo ministerstvo zdravotnictví a sociální péče, se Japonci v průměru dožívají 74,8 roku a japonské ženy dokonce 80,4 roku.

* Britští celníci zabavili v první polovině letošního roku rekordní množství hašiše. Jak oznámila mluvčí celního úřadu, bylo do konce června t.r. zabaveno 15,5 tuny této drogy, jejíž prodejní cena se odhaduje na 30 milionů liber.

Co asi nevíte

Víte, jaká je nejvyšší cena za autogram?

Nejvíce za podepsaný autografický dopis bylo zapláceno kupujícím 22. 1. 1981 v hamiltonských galeriích; dopis byl psán prezidentem Reaganem a chválil v něm Franka Sinatru. Byl prodán za \$ 12.000

Víte, který byl nejdelší osobní dopis na světě?

Podle počtu slov (1,402,344) byl nejdelší dopis ten, který začal psát jistý Alan Foreman z Erithu (Kent, Anglie) 2. ledna 1982 a odeslal ho své ženě 25. ledna 1984.

Víte, kolik měří nejvyšší člověk na světě?

Je jím Robert Wadlov, syn starosty města Altomu ve státě Illinois v USA; měří 8 stop, 11,1 palců (2,72 m).

SLAVNOSTNÍ VEČER

S PROGRAMEM A TANCEM
ku příležitosti ustavení
ČESKÉ SVĚTOVÉ UNIE,

výroční schůze Sdružení bývalých čs. politických vězňů
a šedesátého výročí narození Milo Komínka,
vydavatele "Našich hlasů", ústředního tajemníka
Křesťanské Unie a tiskového referenta ČSU,

se koná v sobotu dne
30. SRPNA 1986 v 8:00 HOD. VEČER
v společenské hale slovenského kostela
SV. PAVLA, 1424 DAVENPORT ROAD,
Toronto, Ontario (západně od Dufferin St.)

Cena slavnostní večeře \$ 15.

K poslechu, programu, společnému zpěvu a tanci
hraje rozšířená "Moravia Band".

Exilová a krajanská veřejnost vítána.

Tyl a česká divadelní tradice

Před 130 lety zemřel v Plzni ve věku 48 let Josef Kajetán Tyl. Pozdější generace divadelníků se k němu přihlásily jako k svému vzoru. Jistě víc intuicí, než na základě nějaké racionálnější úvahy, ale v zásadě správně, protože Tyl

ztělesňuje světlé i stinné stránky českého divadla. Byl první, kdo si uvědomil, jak významným společenským ohniskem se divadlo může stát za určitých příznivých okolností. Nejlepší své hry napsal Tyl v době rozmachu české společnosti okolo roku 1848. Léta Tylova uměleckého i lidského úpadku spadají vjedno s obdobím nástupu Bachova ab-

solutismu. Výčet Tylových dramatických prací jde do stovek a je obtížné oddělit původní hry od adaptací a pouhých překladů německých originálů. Otázka původnosti nestála nikdy u Tyla v popředí. Důležitá byla pro něho okamžitá působnost textu s jeviště. Divák Tyl nikdy nepodceňoval. Na jeho okřídlené úsloví "Divadlo je život a jde zase do života" je možno se dívat různě, ale aktuální jádro, vždy stále znovu obnovované, mu upřít nelze. Národní myšlenky sloužil Tyl i jinak než jako divadelník. Stejně odpovědně se věnoval básnictví, próze, žurnalistice a politice; určitý čas zastával i "normální" úřednické povolání. Divadlo, tedy to podstatné, co nám Tyl zanechal, vznikalo často "na okraji" jeho činnosti, mimo hlavní program, "z ochoty" ... Odtud ona silná "ochotnická" tradice našeho divadla, kterou nenajdeme jinde. A tak Tylovo jméno nesou dnes nejen nejstarší divadelní budova v Praze a divadlo v městě, kde Tyl zemřel, ale s ještě větší oprávněností desítky (a v minulosti stovky) ochotnických spolků a souborů po celé naší vlasti.

Zástupce realistické prózy

K nejznámějším románům Karla Václava Raisa - od jehož smrti nás dělí šedesát let - (zemřel 8. 7. 1926) patří **Kalibův zločin** a **Zapadlí vlastenci**. Dvě díla, v nichž je vložen morální i umělecký etos spisovatelův, jenž toužil svou literární práci nejen přesně a věrně zachycovat poznanou a prožitou skutečnost, ale i přispívat k jejímu zdokonalení. Kalibův zločin je jakoby dramatickým koncentrátem lidské tragédie, vyprovokované chorobnou touhou po majetku, zatímco druhý román Zapadlí vlastenci jsou naopak idylou dělné lásky, jež se ochotně a ráda obětuje pro druhé. Život, jak jej ve své době Rais v rodném Podkrkonoší a na Českomoravské vysočině poznal, dával spisovateli mnohem více látky k důlům typu Kalibova zločinu. Proto jsou tyto realistické romány mnohem věrohodnější než poněkud idylické příběhy o zapadlých vlastencích a jim podobných, které autor spíše toužil vidět, než skutečně znal a viděl. Leč i negativní obraz může mít velmi pozitivní poslání, což je konec konců i případ Raisův. Jeho učitelské působení je pravděpodobně přivedlo i k literatuře pro malé čtenáře a nebylo by spravedlivé nezpomenout, byť i v tak krátkém zamyšlení, přínosu, který jeho verše pro děti znamenaly v době, kdy se této tvorbě věnovala pramála pozornost.

Výroční schůze

Sdružení bývalých čs. politických vězňů
v exilu (Kanada)

se koná v sobotu
30. srpna 1986
ve 13:00 hod. odpoledne
ve společenské místnosti
slovenského kostela
S. PAVLA
1424 Davenport Road
Toronto, Ont.
(západně od Dufferin St.)

Účast nejširší "muklovské"
obce je žádoucí.
Výbor Sdružení

Pověst a pravda o staroměstském orloji

Je tomu nějaký ten měsíc či dva, co jsem se pokusil o literární výplod. Prožil jsem v zimě jistý čas na slunné Floridě a při té příležitosti navštívil, mimo jiné, staroslavné město St. Augustine na východním pobřeží. Byly to v první řadě historické památky, které zaujaly moji pozornost, na každém kroku tu na nějakou kuriozitu narazíte. Kromě jiného jsem navštívil tzv. Ripleyovo muzeum zajímavostí. Mr. Ripley, kdo to neví, je Angličan, s bizarními sklony, který se zabývá

HUDEBNÍ GÉNIUS

JOSEF HERMAN, CALIFORNIA

Šenkýř, který humorně označil těsné sousedství kostela a své hospody jako dokonalé pojetí křesťanství, vyrostl v jedinečného básníka své doby, dosáhl pověsti nejvýraznějšího zjevu v české barokní hudbě a proslul jako vynikající varhaník. Kdo byl tento mimořádně Bohem nadaný výtečník?

Václav Adam Michna z Otradovic. Narodil se kolem roku 1600 a zemřel před 310 roky mezi třicátým červnem a 16. říjnem 1676 v Jindřichově Hradci.

Básnické dílo Michnova vydával prof. dr. Antonín Škarda, autorita nad starou českou literaturou - zkoumal zejména literární procesy XVII. století v Čechách. Jistě to byla práce radostná, jako texty z pera samotného skladatele a interpreta.

Hudbu ve skutečnosti objevil a pořádal po delší čas dr. Trola, po cestě pasivní, archivární od objevu po provedení. Šťastným tlumočníkem byl prof. Venhoda se svými Novými pěvci madrigalů. Na jeho deskách České muziky Mariánské sestoupil Michnův genius do srdcí národa jako jeden z nejvěrnějších kumštýřů starého ražení.

Tak se stal skladatel Václav Adam Michna vyhledávaným komponistou i v cizině. Jazyková neznalost rozhodně nebyla překážkou k rozšíření jeho hudby chrámové, písňové - poněvadž vyvěrala ze srdcí hluboce věřících. Bohu oddaných tehdy po celých Čechách, aby pronikla do světa. Michna byl jejich mluvčím.

V roce 1661 vydal "Svatočinnou muziku, aneb sváteční kancionál", který jaksi rozdrovil jeho tvorbu do odlišných větví. Jedna mířila přímo k duši věřících, druhá byla pomůckou kantorům i kněžím. Hudbu k oslavě Panny Marie, Matky Boží, vydal již v roce 1647 a časem přidával Mši ke cti sv. Václava. Píseň o sv. Mikuláši a další a další písně, pravděpodobně všechny první provedené v kostele hned vedle vlastního šenku.

V barokní hudbě po Michnovi nahmatáváme poněkud zřetelněji sílu řádu, než tomu bylo v radostných projevech mazaného hostinského. Mystický meč sv. Ignáce ostinně vyčuhuje z tehdejších plastik i obrazů, jakoby zastíňoval dětskou důvěru v Boha údobí předešlých. Ke škodě člověka i umění se již nikdy v takové míře do tvorby českých kumštýřů nevrátila, takže dosud sklízí ze sýpek naplněných před několika staletími.

Nezůstává bez zajímavosti, že Michna skládal hudbu na vlastní texty a hned ji provozoval jako varhaník - podobně činil congeniální zjev Jan Jakub Ryba, rožmitálský učitel, jen s delším časovým odstupem. A pozoruhodné je přežívání skladeb jeho obou. Živelně rozšiřování světem, díky svěsti, již časem nepozbývá ani Rybova "Vánoční mše", natož Michnova "Česká muzika vánoční" se znárodněnou koledou "Chťe aby spal ..." Naopak, tehdy staré skladby léty získávají na vnitřní dobrotě a vnějším lesku.

Víte - nevíte

Víte, který výraz lze na světě nejhůř vyslovit?

Největší lamač jazyků na světě, předpokládá se, je pravděpodobně ten, jehož původcem byl jistý Ken Parkin z Teesside v Anglii: "The sixth sick sheik's sixth sheep's sick". Zkuste to, a pokud možno hbitě.

Evropským rivalem je jazykolam bez jediné samohlásky "střch prst (ano, tak to v knize stojí) skrz krk", český výraz, který anglicky znamená "stick a finger in the throat."

Víte, které místní jméno je na světě nejdelší?

Tu ho máme: Taumatawhakataangihangakoauauotamatea turipukakapikimaunga-horonuku pokaiwhenukita natahu, neúřední 85 písmenná verze názvu kopce (1.002 stop n.m.) v jižní oblasti Hawke's Bay na Novém Zelandě. Toto maurské jméno znamená "místo, kde Tamatea, muž s velkým kolenem uklouzl, šplhal po borách a polykal je, známý jako Požirač země, hrál na flétnu své milované". Oficiální znění má 57 písmen (1-36, 65-85).

A které jméno je na světě nejkratší?

Francouzská obec Y se 143 obyvateli, nazvaná tak r. 1241. Vesnice leží v oblasti Sommy. Není sama: norská obec A (s kroužkem nahoře jako naše ú) je rovněž tak skoupá na písmena (čte se Ó). Ve Spojených státech je sedm míst se jménem o dvou písmenech, vě. Ed a Uz, obě v Kentuckách.

sběrem zajímavostí a procestoval za tím účelem celý svět. Jednou ze zajímavostí, jak už jsem se minule zmínil, bylo pojednání o pražském staroměstském orloji, který, jak lze za vitrinou vyčíst, sestrojil hvězdář Hanuš, jehož páni radní oslepli, aby někde jinde nesestrojil jiný. Panu Ripleyovi se zřejmě dostaly do rukou Jiráskovy "Staré pověsti české" a já sám se mužně přiznám, že jsem v to rovněž věřil. Dnes, po tom co se mi dostala do rukou příslušná literatura, jsem o něco chytrější a ochoten poučit i druhé, kteří jsou na tom stejně jak jsem byl donedávna já.

Jak to tedy vlastně bylo s tím staroměstským orlojem?

Hvězdář Hanuš je osoba vytvořená pověstí. Podle nově objevených pramenů sestrojil hodinářský mistr Mikuláš z Kadaně již r. 1410 podle projektu mistra pražské univerzity astronoma Ondřeje Šindela a sochařskou vyzdobu tesala parléřská svatovítská huť (před r. 1419). Jan neboli Hanuš z Růžce, zámečnický mistr a dovedný mechanik, nejspíše rodák jindřichohradecký, provedl pravděpodobně roku 1490 první generální opravu orloje a přitom jej vylepšil a doplnil. Jakub - řečený Čech - byl asi jeho syn. Jiří Zvonek, správně Václav Zvůnek, byl Jakubův vyučenec. Po něm krátce pečoval o orloj hodinářský mistr Hanuš. - Liškova kopie Mánesovy kalendářní desky byla zničena 8. května 1945; v roce 1948 byla nahrazena kopií od B. Čily. Také sochy apoštolů jsou nové; vytvořil je V. Sucharda.

Zajímavé jsou další podrobnosti: v 18. století chtěla pražská obec hodinový stroj prodati do starého železa. Že se tak nestalo, o to má největší zásluhu prof. Ant. Strnad, znamenitý hvězdář. Dle jeho návodu opravil hodinář Landsberger všechny stroj. Prodlením času se orloj opět pokazil, až r. 1865 hodinář Holub jej tak spravil, že zase řádně šel a jde. Hodiny spuštěny v novoroční noci r. 1866. Okruh kalendářní se zvířetníkem pod velkým ciferníkem je mistrovské dílo Josefa Mánesa. Nyní chová se ten obraz v Městském muzeu pražském, na orloji je kopie vymalovaná E. Liškou. Zevrubně popsal orloj dotčený Jan Táborský r. 1570 po česku. Rukopis jeho s podobiznou Táborského je v městském archivu. Dle Táborského popsal orloj Bohuslav Balbín po latinsky, dle obou pak Rlegger v 18. století po německu. Balbín uvádí také příhodu s vrabcem, jenž právě když hodiny bily a kostlivec dásně otvíral, vletěl náhodou do otevřených dásní kostlivecových. Ale ty se v ten okamžik sklápely. V tom bezděčném vězení zůstal vrabčák celou hodinu, až stroj zase spustil, až kostlivec opět dásně otevřel. A tu vrabec vesele ven vyfrčel ...

Věřte a nebo nevěřte.

-RH-

Obrázek představuje moravský orloj po rekonstrukci v r. 1926 a zde je jeho stručná minulost.

Orloj vznikl v r. 1419 až 1420 v hl. městě Moravy nazývaném kronikářů středověku "Překrásné město a perla slavného markrabství moravského." Byl postaven saským hodinářem Antonínem Pohlem. Opravy doloženy byly provedeny v r. 1528 a podruhé v letech 1570 až 1575 císařským matematikem Dr. Pavlem Fabriciem z Vídně. Později byl orloj zrestaurován v r. 1661 malířem J. K. Handkem. Další opravy pak byly v letech 1810, 1898 a 1926.

Olomoucký orloj byl až do jeho poškození Němci v r. 1945 a dále znehodnocení komunisty krásnější a mechanicky složitější než orloj pražský.

Strojovna orloje je přístupná ze síně v prvním patře východního traktu. Orloj je poháněn třemi stroji, z nichž

levý tvoří mechanismus zvonkové hry, střední je vlastní hodinový stroj a pohybuje figurkami a ostatními zvukovými mechanizmy. Stroje jsou navzájem propojeny důmyslnými pákovými systémy a jsou ve stanoveném pořadí spouštěny středním strojem hodinovým. V r. 1898 byly pro olomoucký orloj dodány stroje z vestfálského Bueru. V r. 1898 provedl freskovou výzdobu Richard Bitterlich, v r. 1926 Jan Kohler.

Sláva olomouckého orloje skončila až poslední den války, kdy Němci znenadání začali odstělovat dalekonosnými děly nic netušící město, oslavující konec války a německé okupace. Ztráty na životech byly bohužel větší než za celou dobu dobývání města Rusy, kdy se celé město chvělo následkem dělostřeleckých soubojů a bombardování města a kdy se následkem otřesů země zřítíla malá mramorová kašna na rohu radnice vpravo od orloje aniž byla

zasazena. Toto všechno orloj přežil, ale poslední den války nevydržel.

Potom když došlo k opravě orloje, komunisté kteří kontrolovali radnici přišli s heslem, že po staru se žít nedá. Nastal souboj mezi starým uměním které bylo kontrolováno a sloužilo svaté církvi římské a novým pojetím výtvarného umění, které mělo sloužit komunistické propagandě. Nádherné fresky starých umělců které byly jen nepatrně poškozeny byly zničeny. Proč byl pražský orloj obnoven v původní podobě a moravský nebyl je otevřená otázka. Některý mechanismus byl z orloje vyjmut. Nevím proč? Na takto vyprázdněném průčelí byl vyobrazen člověk v bílém plášti jak drží v ruce zkumavku a zkoumá její obsah. Na protější straně byl kovodělník s těžkým kovářským kladivem. Tam kde v poledne vycházelo dvanáct apoštolů, vychází jedenáct fotbalistů a rozhodčí. Ze zvon

kové hry byla vyjmuta zřejmě na nátlak Prahy v jejím boji proti domělu moravskému separatismu - moravská hymna "Moravo, Moravo, Moravěno milá". (Tedy nemají pravdu ti, co posměšně tvrdí, že moravská hymna je jen pomlčka ve státní hymně mezi "Kde domov můj" a "Nad Tatrou sa blýská".) Píseň byla nahrazena komunistickou písní práce.

To je tak asi všechno co vím o novém, moderním, socialistickém orloji. Snad někdo, kdo žil po válce v Olomouci by mohl o této nestvůře napsat více.

Nyní alespoň Češi nemusí závidět Moravanům, že mají lepší a starší orloj než oni.

Chvalkovský

ANTONÍN RAJHEL:

Moravěno moje

Moravo zlatá - Moravěno milá,
kdo se tam zrodil - ten nezapomíná,
na krásné louky, pole a háje
na tu mou zemi - na ten kus ráje.
Moravo zlatá - Moravěno moje,
brzy už skončí utrpení tvoje
přijdu - přijdu zase tam k nám
své srdce ti pak odevzdám.

Vesnička tichounce tulu se k lesu
soumrak se vkrádá do kraje,
v poslední z chaloupek skryté ve vřesu
v okénko světlého hraje.
V jizbě je ticho a matička miloučká
ruce má složené v klín
modli se za mne snad ta ústa droboučká
ve tváři smutný má stín.

Moravo zlatá - Moravěno milá,
kdo se tam zrodil - ten nezapomíná,
na krásné louky, pole a háje
na tu mou zemi - na ten kus ráje.
Moravo zlatá - Moravěno moje,
brzy už skončí utrpení tvoje
přijdu - přijdu zase tam k nám
své srdce ti pak odevzdám.

Všechna práva autorská jsou vyhrazena.

"Operace radlic": Slepí vůdcové slepě překrucují bibli

ANN LUKER

Hodně lidí v této části světa, kteří z Písma vědi pramálo, berou za samozřejmé, že termin "Operace pluhů" je biblické ospravedlnění kapitulace.

Kdyby měli tyto lidé po ruce bibli a zalistovali v ní, našli by v pasáži Izaiášova prorocství 2:2-4 tato slova: "Stane se v posledních dnech, že hora Božího domu bude ustavena na vrcholku hor a bude velebena nade všemi horami, a všechny národy do ní vplynou. A mnoho lidí řekne: 'Vzhůru pojďme až na horu Boží, v Boží dům Jakobův, a on nás bude učit jeho způsobům a my budeme kráčet v jeho šlépějích.' A bude soudit mezi národy a mnoho jich dojde pokárání, a oni promění své meče v radlice a své oštěpy v štěpy; národ nepozvedne meč proti národu, ani válce víc učít nebudou."

V pasáži jasně stojí, že jako první navráťtí se Mesiáš ustaví Svě království na zemi a teprve až potom lidé překovávají své meče v pluhy a zastaví válku jeden proti druhému. Označení "Operace pluhů" bylo převzato levičáckými pacifistickými příslušníky kléru a jinými vlky v ovčí kůži, kteří je vyjmuli z kontextu Izaiášova prorocství a upravili podle svého. Cíl toho všeho je přimět veřejnost, aby věřila,

že Bůh je na straně těch, co hodí flintu do žita a bez boje se vzdají krut'asům, kteří toho využijí a zničí naše svobody, včetně náboženské. Pravda je jiná: Ježíš pravil, že nakonec "národ vstane

proti národu a království proti království (Mat. 24:7; Marek 13:18) a soužení převládne posledního útisku vezme konec příchodem Mesiáše (Mat. 24:27; Marek 13:26). Jedině potom, praví Izaiáš

(11:9), 'oni neublíží anebo nezničí v celé mojí svaté hoře, (neboť) země bude plna Božího vědění tak jako vody kryjí moře'. Teprve až pak, praví Bible, překová lidstvo meče v pluhy a oštěpy v štěpy.

(The Beacon, VII. 86.

Přeložil DrAC.

(Ann Luker je členka torontské organizace Canadian Coalition for Peace Through Strength, Inc.)

Západoevropští občané původem ze střední Evropy na půdě evropského parlamentu ve Štrasburku

9. a 10. června t.r. se konalo ve Štrasburku zasedání Unie pro evropskou solidaritu, jejímž členy jsou západoevropští občané původem ze zemí střední a východní Evropy. Tato organizace má své sídlo v Paříži a již pověřila své členy založením oblastních delegací v jednotlivých zemích Evropského hospodářského společenství. Jejím hlavním cílem je hájit u evropských institucí a především na půdě Evropského parlamentu zájmy evropských zemí, které jsou pod sovětskou nadvládou, a kterým by měl svobodný svět a především západní Evropa věnovat více pozornosti už v jejich vlastním zájmu, především proto, že současná situace ve střední Evropě je stálým ohrožením míru a že je nutno docílit změny tohoto stavu mírovými prostředky.

Po loňské ustavující schůzi jako organizace evropského rázu a po několika návštěvách členů představenstva UPSE v Evropském parlamentu ve Štrasburku, na programu letošního zasedání byly "Helsinské dohody a jejich uplatňování v zemích střední a východní Evropy". Hlavní referát přednesl poslanec EP za Francii, Alfred Coste-Floret. Další desítky poslanců (liberálů a členů Evropské lidové strany) se zúčastnilo rozpravy. Všichni účastníci se shodli na tom, že místo planého odsuzování Helsinských dohod je záhodno požadovat jejich důsledné uplatňování. Předsedající schůze, p. poslanec Jacques Mallet byl pověřen, aby předložil Evropskému parlamentu návrh na vytvoření meziparlamentního výboru pro dohled na dodržování Helsinských dohod.

Zvláštní pozornost byla věnována kulturnímu aspektu tohoto problému a v této souvislosti J. Vrzala navrhl, že EP by měl vytvořit zvláštní instituci, která by si zala na starost vydávání (neobchodní) a uchování především literární tvorby zakazovaných autorů, což je jedna z mála možností, jak zachránit tyto kulturní hodnoty před záhubou a zapomenutím.

Několik intervencí bylo zaměřeno na otázky medií. Všeobecně se doporučovalo, aby "Evropa svobod" (Europe des Libertés) měla své vlastní rozhlasové a v budoucnu především televizní programy pro evropské národy pod sovětskou nadvládou. O obou těchto otázkách se bude jednat na příštích zasedáních a schůzkách vedoucích UPSE s poslanci Evropského parlamentu.

Jednou ze zásluh, byť i na první pohled nicotnou, celkové akce UPSE u EP je, že země střední a východní Evropy nebudou už nadále označovány jednotným stalinským termínem "východoevropské"; geopoliticky "východ" je Rusko, či potažmo Sovětský svaz, ale ne země a národy, které patří k Evropě už po staletí, ne-li od počátku. Akce UPSE přispěla rovněž k tomu, že EP odmítl sovětský požadavek, aby byly uzavírány rámcové smlouvy mezi EHS a RVHP a místo toho doporučil, aby EHS podepisovalo dohody pouze s jednotlivými zeměmi sovětského bloku, aby se tak alespoň částečně předešlo úplnému ovládnutí zahraničního obchodu těchto zemí Moskvou. V Praze se nad tím pohoršovali, ale M. Gorbačov už mezitím na tuto podmínku přistoupil. Jak jsme se doslechli, hodlá však docílit toho, aby došlo k výměně stálých delegací mezi Evropským parlamentem a Nejvyšším Sovětem. Doporučujeme všem Čechům a Slovákům v exilu, zejména na evropské půdě, aby zasílali p. předsedovi Evropského parlamentu Pierre Pflimlinovi (Palais de l'Europe, 6700 Strasbourg, France) protestní dopisy proti této iniciativě. Mohou být psány v různých evropských jazycích.

Zájemci o činnost UPSE mohou psát na adresu:

UPSE - Secrétariat européen,
19, Ch. du Dessous du Rocher,
91120 Palaiseau, France.

J. Vrzala-

Z X. Naardenského Setkání

Ve středu 2. července 1986 se setkali v sále u kostela Božského Srdce zástupci Naardenského hnutí z celého světa.

Symposium zahájil předseda Ing. B. Moritz z Londýna. Úvodní modlitbu a stručný přehled činnosti od jejího vzniku měl jednatele, Otec J. Lang S.J. taktéž z Londýna. Pak následovala přednáška pana Edmunda Řeháka z Paříže, Ing. Jiřího Sochora z Kalifornie a Ing. B. Koblihy z Londýna.

Všechny přednášky měly vysokou úroveň a zvláště nutno ocenit přednášku p. Ing. B. Koblihy, který vytýčil nové možnosti organizování našeho politického exilu a voleb. Jeho přednáška přivodila tvrdou, ale slušně vedenou diskuzi a ta dala jasně najevo, že RČ už nemá morální právo se vydávat za jediného mluvčího čl. exilu, ale že jsou zde nové proudy, které už nikdo nezastaví a to je proud České světové unie (ČSU), která nastupuje do politické arény našeho exilu ať se to líbí nebo ne! Její zástupci pozvedají hlas ze všech koutů světa.

Naardenské setkání bylo zakončeno státní hymnou. Bylo velmi úspěšně řízeno Ing. P. Moritzem a bylo tribunou různých názorů.

Děkujeme všem, pořadatelům, kteří se zasloužili o zdárný průběh symposia.

Milo Komínek

Izrael a USA připravují dobodu o izraelské účasti na Reaganově programu "obranu z vesmíru".

o o o

Druhá komora nizozemského parlamentu zahájila dvou denní debatu o dohodě, kterou loni na podzim podepsala s USA vláda premiéra R. Lubberse o rozmístění 48 amerických jaderných střel s plochou dráhou letu na základně Woensdrechtu.

Muhammad ...

Nejběžnější jméno na světě je Muhammad, které lze hláskovat vícero způsoby. V anglicky mluvícím světě je tím jménem Smith. V r. 1964 žilo ve Spojených státech podle odhadu 1,678.815 Smithů. (U nás - ale to už v Guinnessu není - je to bezesporu Novák.) Věncem za nejdohodnější pokus být v místním telefonním seznamu na posledním místě nemůže být dán nikomu jinému, než Mr. Zeke Zzyypt-ovi, který vyřadil předešlého Mr. Zzyzy Zzyzyzzyxy-ho.

-rh-

Poznámka:

Česká světová unie, reprezentující zájmy Čechů, Moravanů a Slezanů v exilu a Světový Kongres Slováků reprezentující zájmy slovenského národa jsou členy "Black Ribbon Day Committee", i když publikace Československého sdružení v Kanadě uvádí pouze RSC. Zřejmě si neuvědomují nebo nechťejí vidět realitu dneška a vidí stále rychle mizící minulost, i když sedí s representanty České světové unie a Světového Kongresu Slováků i ostatními representanty Sověty podmaněných národů jednou týdně za stejným stolem ve stejném Komitě.

Draží krajané,

milióny lidí ve světě muselo být zavražděno, aby komunismus a jeho vůdcové mohli vládnout zdeptanému duchu a pokořenému bytí kdysi svobodného člověka.

Milióny nevinných muselo být ubito, aby touha po moci nad duchem věřících v to nejvyšší Dobro mohla být uplatněna silami zla.

Milióny zaplatily svým životem, osobní svobodou a prací novodobých otroků v koncentračních táborech, aby málo vyvolených mohlo žít v bohatství a přepychu carů komunistického zřízení.

Každý z nás má někoho ze svých drahých v zemi, která

by se ráda zařadila mezi národy světa, kde se člověk cítí člověkem s právy, svobodou myšlení i konání.

Můžeme něco pro své drahé vykonat?

Nebo věříme s těmi narozenými v zemích svobodného západu, kteří tvrdí, že jen něco málo nebo zcela nic může být vykonáno pro osvobození člověka z okovů dosud lidstvem poznaného maxima zla?

Ano, můžeme něco udělat!

Ovšem ne tím, že mlčky budeme přihlížet k působnosti a šíření zla.

My víme, co je komunismus a zdá se, co bylo napsáno shora je zbytečné, aby bylo neustále opakováno. Ale my to připomínáme, aby žádný z nás nezapomněl, že i my jsme žili v nesvobodě a že bychom neměli zapomenout na ty, kteří jsou doma pronásledováni za svoje náboženské či politické přesvědčení či pouze za své názory na lepší uspořádání světa - na své bratry a sestry z jedné matky - českého národa.

Musíme lidi ve svobodném světě upozornit, co se děje za železnou oponou. Kolik zla bylo napácháno a kolik je denně způsobováno nevinným.

Česká světová unie byla přizvána, aby se stala členem

"International Black Ribbon Day Committee".

Toto komitě se ustanovilo, aby lidé kdekoli na světě byli uvědoměni o zotročení střední a východní Evropy komunisty a o touze Sověty porobených národů po svobodě. Společně jsou plánovány akce v severní a jižní Americe, Austrálii a v Evropě na obou stranách železné opony na **23. srpna 1986**.

Tento den svobodomyšlní lidé budou nosit smuteční pásky, jež budou rozepisovány těm, kteří přispějí finančně úspěchu plánovaných televizních, plakátovacích, rozhlasových či manifestačních akcí, jež připomenou světu, že **23. srpna 1939 Sověti podepsali s nacisty smlouvu o rozdělení Polska a stoupenci baltických států**.

Nejsme sami. Slovinci, Poláci, Maďaři, Němci, Ukrajinci, Bulhaři, Rumuni, Lotyšci, Litevci, Estonci, Rusi, národy dnešní Jugoslávie, Sovětského svazu, bez ohledu na své vyznání či přesvědčení, sjednocení myšlenkou boje za osvobození svých národů ze jha komunismu jdou s námi ve společné akci. Probudme společně svět, jež je ukolébán v nezájem o ty, kteří žijí v okovech otroctví. Komunismus je největší hrozbou svobodnému světu i míru.

Naši otcové učinili tu chybu, že se nedovedli postavit včas a

účinně proti zlu v jeho zárodku. Následky jsou nám všem známy.

Nesmíme udělat stejnou chybu - musíme uvědomit svět o konaném bezpráví i o hrozbě svobodnému světu.

V době dvou světových válek naši prokazovali své vlastenectví nasazováním svého života na bojištích. Dávali to

nejdražší - životy.

My vás prosíme o daleko méně. Televizní, rozhlasová či tisková kampaň stojí peníze.

Můžete přispět finančně ke zdanu akce?

Můžete přispět svou dobrovolnou prací k zorganizování protestní demonstrace dobra proti zlu?

Zašlete svůj šek na adresu:

BLACK RIBBON DAY COMMITTEE Suite 308, 958 Broadview Ave., Toronto, Ont., Canada M4K 2R6

Na rohu šeku poznamenejte laskavě - ČSU.

Děkujeme předem.

Česká světová unie

Krátká dokumentace o vzniku a cílech K-231

Vznik K-231 a jeho působení na obrodně-demokratisační proces patří nesporně k nejsvětlejším stránkám historie tzv. "Pražského jara". Političti vězni tehdy dokázali podle vzoru Velké francouzské revoluce v prostředí absolutní moci komunistického režimu nejen vlastní masovou organizací vytvořit, ale navíc později její legalisaci vůči orgánům jím nepřátelského režimu prosadit. Tím se jim podařilo z pololegality vystoupit na veřejnou scénu a sehrát v obrodném demokratisačním procesu ve funkci živého svědectví komunisty napáchaných zločinů rozhodující úlohu.

Sama skutečnost, že došlo k legalisaci Organizace politických vězňů ještě za komunistické diktatury, je již z historického hlediska jedinečná. Takového úspěchu mohlo být ovšem dosaženo jen na základě minimálního a za tehdejších podmínek jediné možného programu. Nemašlo měrou k úspěchu přispět i dostatek citu pro politickou realitu a vytříbený smysl pro zodpovědnost u tak vynikajících jedinců z řad politických vězňů, jako byli vedle tajemníka Jaroslava Brodského předseda Klubu prof. Karel Nigrin, MUDr. Jan Šmid, generál Václav Paleček. Zdeněk Mráz a další, co stáli u kolébky a ve vedení K-231 a přímo či nepřímo se zúčastnili jednání s úřady.

O podrobnostech vzniku, trvání a obsahu programu K-231 nás nejlépe informuje osoba nejpovolanější, sám tajemník Klubu Jaroslav Brodský v rozhovoru s redaktorem "TEXTU" uveřejněném v roce 1969 pod nadpisem "Likvidace nenávisti". Tento rozhovor je ve zkráceném podání níže uveden a čtenářům se jím dostává do rukou dokument mimořádného významu.

1. VZNIK K-231

Brodský: Dne 27. března 1968 navštívila delegace bývalých politických vězňů sekretariát KSČ. V nepřítomnosti předsednictva vedl tehdy sekretariát Dr. Tóth. Seznámili jsme ho s programem K-231. Dr. Tóth náš program uvítal a požádal telefonicky úřadujícího ministra vnitra, aby umožnil ustavení Klubu ve smyslu platných zákonných opatření.

Odpoledne jsme pak byli přijati na příslušném odboru ministerstva vnitra a o čtyři dny později byl na Slovanském ostrově zvolen ústřední výbor K-231 a schválen i program, předložený sekretariátu KSČ a ministerstvu vnitra. Všechno se událo ve smyslu platných zákonných ustanovení.

Kučera (redaktor TEXTU): Pokud vím, zástupci K-231 jednali pak i s vládou?

Brodský: Těch jednání bylo více. Už tento fakt svědčí o zákonném podkladu pro činnost K-231. Koncem července byla všechna tato jednání zakončena dohodou, která zajišťovala politickým vězňům nejen právní, ale i občanskou rehabilitaci. Závěrečnému jednání předsedal premiér Ing. Černík. Na zasedání vlády, kde byla dohoda schválena, byl přítomen i dnešní první muž ve státě, Dr. Husák. Dubček byl, pokud je mi známo, o dohodě informován po zasedání předsedou vlády.

2. Faktické a programové trvání K-231

Obecně na celém světě je známo, že dne 21. srpna 1968 vznikly ozbrojené bandy varšavského paktu do Československa, sovětská Rudá armáda československou republiku okupovala a tato okupace trvá dodnes.

Protože není ani nejmenšího důvodu k pochybnostem o správnosti tvrzení Jaroslava Brodského, trval K-231 právně od uzavření konečné dohody s vládou koncem července do okupace republiky sovětskou armádou dne

21. srpna 1968, tedy fakticky právně jen asi po dobu tří týdnů. Po této době K-231 prakticky již žádnou činnost vyvíjet nemohl a většina jeho funkcionářů odešla do exilu.

Kučera: K-231 si nedělal právo na dlouhou životnost. Skutečně jste chtěli s práci Klubu skončit?

Brodský: Chtěli jsme udělat to, co je povinností každého, kdo udělá první krok na otevřenou scénu: odejít včas.

Už v květnu jsme přijali usnesení, že se rozejdeme jakmile bude zajištěna právní a občanská rehabilitace nespravedlivě odsouzených. O svém rozhodnutí jsme informovali už tehdy vládu, parlament i květnové plénum KSČ. Toto rozhodnutí bylo ostatně komentováno velmi široce i tiskem.

3. Účel K-231

O nějakém politickém programu ve věci návratu demokracie v ČSR nemohlo být za daných okolností ani řeči. K-231 neměl tedy nejen žádný politický, ale ani žádný sociální program, nýbrž výlučně jen rehabilitaci, a to nikoliv všech bývalých čs. politických vězňů, nýbrž jen podle tehdejšího "práva" protiprávně odsouzených - a potom rozhodl! Jiný program původní K-231 neměl.

Závěrem je nutno zdůraznit, že k legalisaci K-231 nedošlo na základě sympatií tzv. "reformistů" vůči politickým vězňům, ale vedla je k tomu politicky motivovaná nutnost. Značná část státního mocenského aparátu byla stále v rukou komunistických "konzervativců" a bylo tedy nutno před národem demonstrovat věrohodnost demokratisačního úsilí. K tomu účelu se nemohla naskytnout vhodnější příležitost, než z taktických důvodů dočasně připustit organizaci, která nežádala nic jiného, než alespoň částečně zjednat nápravu následků komunistické zvlé uplynulých více jak dvaceti let, která spočívala v soustavném porušování tzv. "socialistické zákonnosti" a sama pak slíbila odejít ze scény.

Na rozdíl od komunistů všech odsunů, političti vězni organizovaní v K-231, mezi nimiž neexistovali žádní stoupenci totalitních ideologií, by byli své závazky nesporně dodrželi. Politicky angažovaní z nich mohli v budoucnu rozvíjet činnost v rámci obnovené činnosti politických stran, kterou předpokládali v důvěře v postupnou demokratizaci veřejného života. Úzký rámec organizace K-231 k té činnosti nepotřebovali.

Političti vězni ve své převážné většině organizovaní ve Sdružení bývalých čs. politických vězňů v exilu, se i dnes hrdě hlásí k odkazu svého K-231, jako i odkazu celého demokratického odboje proti komunistické tyranii. Název K-231 v současné době v exilu však **kategoricky odmítají**. Nejen v důsledku svého smyslu pro zodpovědnost vůči bratrům a sestrám doma (sám předseda Klubu br. Karel Nigrin si další užívání názvu v exilu **výslovně nepřál**) a p.o. nebezpečí dalšího tříštění jednoty mezi čs. politickými vězni. Bratry Slováci K-231 nikdy nezastupoval, jeho funkci na Slovensku zastávala br. Dr. Vydrou založená sesterská Organizace na obranu lidských práv. Hlavním důvodem odmítavého stanoviska je programová omezenost bývalého K-231, která spočívala v **minimálním požadavku** rehabilitace protiprávně postižených represivními zákony. Program Sdružení bývalých čs. politických vězňů je naproti tomu **maximalistický**. Je jasné a krátce formulovatelný: - **spočívá v bezvýhradném osvobození našich národů od jakékoliv tyranie**. Proto jsme také z okupované vlasti odešli a proto je i v exilu název K-231 pro nás nepřijatelný.

Jiří Nyčkal

TONY DAIČAR
z Batawy
osmdesátníkem

Tony,
Jak ten čas letí.
Už mě doháníš, ale přesto
jsme mladíci!
Pomáhal jsi ve svém
životě krajanům jak jsi
jen mohl. Po 13 let co
jsem žil na Batawě byl
jsi nápomocen i mně.
Pán Bůh zaplat' i za ty,
kteří už zapomněli děkovat.
Mnoho zdraví, síly a Boží
požehnání Ti vyprošuji do té
stovky.
Tvůj Standa Klouda
z Toronta.
Naše hlasy se připojují
k blahopřání.

The Bells for the Cathedral of the Holy Transfiguration

CATHEDRAL OF THE TRANSFIGURATION

Information Office: P.O. Box 524, Gormley, Ontario, L0H 1G0 (416) 887-5706

SIZE:

St. Stephen - 37,000 pounds (18.500 kg - 18,5 tun)

St. Anne - 21,000 pounds (10.500 kg - 10,5 tun)

Prophet Daniel - 13,000 pounds (6.500 kg - 6,5 tun)

Together they form the largest peal of bells in the world, weighing 71,000 pounds - 35.500 kg - 35,5 tun. St. Stephen, the world's 13th largest bell, is virtually the same size as the bell, named Savoyarde, in the Basilique du Sacré Coeur in Paris. The Sacré Coeur bell is slightly heavier by virtue of a crown placed around its top.

Casting:

By Paccard S.A. in Annecy, France, one of Europe's oldest and most respected foundries. The bells are cast in bronze, consisting of 80 per cent copper and 20 per cent Malaysian Tin.

Transportation and Hoisting:

The bells were carried by truck from the foundry in Annecy, France, to Le Havre; shipped to Halifax on the Atlantic Service, a container ship belonging to ACL Canada Inc.; and trucked from Halifax to Markham by K.C. Transportation Services Incorporated of Nova Scotia. The journey, beginning on June 9, took 28 days.

Perwin Construction Company Limited is the general contractor for the cathedral, and Nadrofsky Corporation is the hoisting contractor for the bells.

The hoisting of the bells - by a 400-ton crane - will take about four hours and will begin shortly after they arrive at the cathedral at 10 a.m. on Monday, July 7.

Naming of the Bells:

Bells are one of the liturgical signs of the Church that remind the people of the Good News spoken by Christ and call them to worship. Church bells are always blessed and named after of the saints.

The bells will be blessed by His Eminence, Cardinal Carter, Archbishop of Toronto, in a public ceremony beginning at 2:00 p.m. on Sunday, August 10, 1986. They will be christened St. Stephen, St. Anne and the Prophet Daniel. From high in their position in the cathedral's centre tower, the bells will then be rung publicly for the first time. A mass of the Byzantine Rite will then be celebrated.

ST. STEPHEN is named after the first martyr for Christ who was killed by stoning around the year 37 A.D. His story is related in the Acts of the Apostles. The carving on the bell depicts St.

Stephen being stoned and lifting up his hands to God. Inscribed below the carving are his words before death: "Behold, I see the heavens opened and the Son of man standing at the right hand of God" (Acts 7:56).

This bell is dedicated to Pope John Paul II, whose figure is carved on the side opposite St. Stephen's. The text of a telegram the Pope delivered to the cathedral for

taken from the Magnificat of Mary.

Daniel is named after the celebrated prophet of the Book of Daniel in the Old Testament. Daniel was one of the young men of the tribe of Judah taken in captivity from Jerusalem to Babylon in 605 B.C. and chosen to serve there in the pagan king's palace. Resisting all pressures to worship false gods,

**POZVÁNÍ
NA
svěcení zvonů
V SLOVENSKÉ KATEDRÁLE PŘEVTELENÍ
(Byzantského obřadu)
V NEDĚLI 10. SRPNA 1986
VE 2:00 HODINY ODPOLEDNE
V MARKHAMU, ONTARIO.**

the celebration in honour of St. Methodius on July 7, 1985, is also inscribed on the bell. It reads:

On the occasion of the 1,100th anniversary of the death of St. Methodius, which you are celebrating together at the Cathedral with the Holy Liturgy, I assure you that I am with you in spirit. On this auspicious occasion, I am sending you my warm greetings and bestowing upon you my apostolic blessing.

The bell is dated the same year as the Pope's message. Below it are inscribed the words: "Preserve, O Lord, the fullness of Thy Church" from the Divine Liturgy of St. John Chrysostom. This is the Liturgy celebrated by Christians of the Byzantine Rite.

Next to the Pope, are carvings of the holy brothers Sts. Cyril and Methodius, who were responsible for the Christianization of the Slovaks and the Slavs. Below is an inscription taken from St. Cyril's prayer before death: "Let Thy Church increase into a multitude, gather all into a union of spirit and form of them an excellent people."

St. Anne is named for the mother of Mary the Mother of God. As the grandmother of Christ, St. Anne is intermediary between the Old and New Testaments and forerunner of the Good News. Devotion to St. Anne became widespread in the West by the 4th century. One of her best known shrines is St. Anne de Beaupré in Quebec. She is a model for all women in the married state and charged with the rearing of children. The carving on the bell depicts St. Anne with her child Mary. Inscribed below are the words: "He has helped his servant Israel in remembrance of his mercy" (Luke 1:54)

Daniel steadfastly maintained his faith in the one God at all costs. When he continued to worship God against an ordinance of King Darius, he was cast into a den of lions. His faith preserved him and the Lord delivered him from danger. The carving on the bell depicts Daniel surrounded by the lions as he prays fervently to God. Inscribed below the carving are the words taken from the Book of Daniel: "The people who know their God shall stand firm and take action" (Daniel 11:32).

První český král

byl Vratislav II., korunovaný i s manželkou v chrámu sv. Víta na hradě pražském 15. 6. 1086. Slyšme, co o události samé píše František Palacký: Na slavný hod sv. Víta, dne 15. 6. 1086, Vratislav i choť jeho Svatava, oblečení jsouce po královsku, pomazáni a korunováni jsou od arcibiskupa Egilberta ve hlavním chrámu sv. Víta v Praze, u přítomnosti mnohých knížat a biskupů, všech pánů zemských a nescíslného lidu. Jistě že slavnost taková, do té doby nevidaná, zajímala mocně vlastenecká Čechů a Moravanů srdce, a dodala milované knížeti u nich ještě větší vzácnosti. U nadšení volal veškeren národ: "Požehnání, vítězství a sláva Vratislavovi, králi českému i polskému, od Boha korunovanému i milostivému."

Tak se ve starých Čechách dělo - dej Bože, aby se dalo zase!

Neznámým regenschorim

ze života pražských chrámů je, či vlastně byl Jan Folberger (4. 6. 1811-29. 7. 1871), jehož obou výročí letos vzpo-

Kanadští hrobaři

RICHARD HANZLÍK

U nás doma se říkávalo "Kudla se v kapse otevírá, když..." Moje se otevírá současně s očima, když ráno vstávám a trnu, čeho se zase dočtu při fátku kávy v kanadských novinách.

A tu to máme: První ránu pod pás, kterou nám uštědřil náš nový kanadský ministerský předseda, v něhož jsme vkládali tolik nadějí, že jmenoval kaviárového socialistu a levičáka nakvadrát, endýpáka nejhoršího stylu Stephena Lewise velvyslancem Kanady u Organizace Spojených národů na podzim m. r. Krátce předtím, což zřejmě Mulroneymu ušlo, napsal "dobroděj" Lewis do magazínu Maclean články o tom, co je Reagan vlastně zač a zač jsou celé Spojené státy. Také Mulroneyho napadl za to, že se snaží, Bože nedopust', zlepšit Trudeauem pochroumané naše vztahy s jižním sousedem. Americký velvyslanec v Kanadě Robinson je podle něho "Užvaněný egocentrik".

Dnes o něm čteme, že se kolem mnozí hlasy, aby byl z funkce odvolán. No bože! a když bychom se ho zbavili. Avšak ještě něco málo k tomu. Věřte nebo nevěřte, byl to týž Brian Mulroney, od něhož jsme si tolik slibovali a který nám před volbami nabíboval hory a doly a totéž sliboval v Quebecu prezidentu Reaganovi, kdo chválil Lewise coby "vynikajícího" kanadského velvyslance, který trefil do živého ("spoke well"), když napadl americkou organizaci The Heritage Foundation. Nazval ji ultralevičáckou, jako by to byl bůhvíjaký hřích. A podle Mulroneyho je organizace skupinou "think-tank", která ovlivňuje prezidenta při jeho rozhodnutích týkajících se ekonomických výnosů.

Další morda, již se náš nový ministerský předseda dopustil (po tom, co nám všechno nasliboval), bylo jmenování dalšího ruzolického levičáka jménem Doug Roche s přezdívkou "Red Tory" "velvyslancem pro odzbrojení" (rozuměj vlastního) - "Velvyslanec pro kapitulaci" by se jarku spíš hodilo. Bobu MacDonaldu z torontského deníku SUN se také z toho zavřela žluč a v jednom místě píše. "Jmenování Lewise muselo být silnou vzpruhou všem těm našim dolevaorientovaným peaceníkům a marxistickým vládám, nicaragujskou nevyjímaje. Dnes mají v předních řadách Toryů dvě "želízka v ohni".

Nejhorší ze všeho, po všem co nám sliboval, je ovšem jmenování kazimíra Clarka ministrem zahraničí. Ten nejen od samého začátku nepokrytě vytruboval své sympatie k s "tiny" Nicaragui a měl Reaganovi za zlé, že se pokoušel přesvědčit americký

Kongres o nutnosti podporovat nicaragujské contras. Dnes nejen že nové americké embargo odsuzuje ale trvá na tom, aby Kanada s touto zemí, odrazovým můstkem marxistů, nadále obchodovala. Řekl Clark: "Už jsem řekl jasně, že vláda Kanady nehodlá změnit svou politiku zavedením sankcí Američany."

A tak první zásilky docházejí do Kanady - zásilky hovězího masa, původně určené pro Spojené státy. A další budou následovat: banány, káva, ryby, všecko, co se už dnes Nicaragui nedostává. Lidé stojí ve frontách a kdoví, snad jednoho dne...

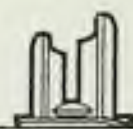
A Lenin řekl: "Prodej nám oprátku, na které je pověšeno." A Arkadij Ševčenko, bývalý sovětský velvyslanec u OSN: "spojené státy a Kanada jsou na listině KGB na prvních dvou místech. Podají-li se oddělit Kanadu od Spojených států, bude to považováno za veliký úspěch".

Divno je člověku, když si uvědomí, že vlastně tím, když je volil, se stal spolupachatelem. A nejen volil, ale i finančně přispěl. Mám před sebou dopis, který mi v srpnu m. r. Pan W. David Ongus, šéf PC kampaně osobně děkuje za mnou připsaný obolus. Také dnešní ministerský předseda mi napsal v téměř smyslu. Oba dopisy leží na mém stole a v době, co to píš, uvažuji o tom, nemám-li oba vrátit tam, odkud odešly a požádat o vrácení obula.

mináme. Sto sedmdesát pět let od narození a sto patnáct od smrti. To už je účtyhodná kupa prachu na jeho jméno a na deskách jeho několika skladeb - mší, offertorií, graduálů a jiných menších skladeb. Působil v polovině minulého století nejdříve u sv. Víta, potom v Loretě a nakonec na Strahově, kde ho po smrti zastoupil vlastní syn Bedřich. Po otci zdědil časem i varhannické místo v Loretě.

Mám dojem, že nikde na světě nemají v hudbě tak vynikající dvojici, jakou u nás tvoří Jan Malát a Antonín Malátek. A to, prosím, máme

ještě klavíristu Maláška z Brna, který rovněž komponuje. Antonín Malátek vystudoval varhanní hru a potom ji rozdával. J. Herman

Město Toronto

Rozvrh odvozu odpadků

Simcoe Day (Občanský svátek)

PONDĚLÍ, 4. SRPNA 1986.

V pondělí 4. srpna nebude sběr odpadků.

Pravidelný pondělní sběr (4. srpna) bude v úterý 5. srpna.

Pravidelný úterní sběr (5. srpna) bude přeložen na středu, 6. SRPNA.

Ve středu 6. srpna nebude sběr novin a starých předmětů. Je přeložen až na středu, 13. srpna.

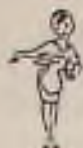
Poznámka: V Torontě je 17 pojízdných sběrů skla a železa. Během měsíce května bylo sebráno 352 tun papíru, 48 tun skla a 8 tun plechu.

O další informace volejte: 392-7742

Prosíme, nedávejte rozbité sklo a ostré předměty do plastických pytlů na odpadky.

R. M. BREMNER, P. Eng., F. I. C. E.
Commissioner of Public Works

Recepty pro naše hospodyňky

KUŘECÍ STEHYNKA S BRAMBOROVÝM SALÁTEM:

4 kuřecí stehna, 50 g másla, sůl, hladká mouka.
Omytá osušená stehna osolíme, posypeme hladkou moukou a opékáme je na rozpuštěném másle v teflonové pánvi po obou stranách po 8 minutách. Pak je podlijeme trochou horké vody a dodusíme do měkka a do vysmahnutí (távy).

JEMNÝ BRAMBOROVÝ SALÁT:

500 g vařených brambor, 2 jablka, 1 cibule, 2 sladkokyselé okurky (nebo 2 lžice sterilované mrkve v sladkokyselém nálevu), 100 g šunkového salámu, 3 vejce uvařená natvrdo, 120 g tatarské omáčky, 1 lžička hořčice, špetka cukru, sůl, citrónová šťáva, 3 rajčata.

Uvedené přísady nakrájíme na kostičky a osolíme. Žloutky ustrouháme na jemném struhadle, bílky rozkrájíme. Všechno dobře promícháme s ustrouhanými žloutky a tatarskou omáčkou. Ochutíme hořčicí, cukrem a citrónovou šťávou. Ozdobíme rajčaty rozkrájenými na kolečka.

TVAROHOVÁ POMAZÁNKA S ŘEDKVIČKAMI:

250 g měkkého tvarohu, 60 g másla, 2-3 svazky ředkviček, 2 natvrdo vařená vejce, trochu mléka, sůl, pažitka.
Máslo necháme změkknout, tvaroh prolisujeme, osolíme a za postupného přilévání mléka vyšleháme hladký krém, do

kterého přidáme nakrouhané ředkvičky, nadrobno usekaná vejce a pažitku. Mažeme na tmavý chléb, nebo podáváme k vařeným novým bramborám. Zapijeme mlékem.

JEMNÁ BUBLANINA:

4 žloutky, 100 g piskového cukru, 1 vanilkový cukr, ustrouhaná kůra z půl citrónu, čtvrt l kysané smetany, 200 g polohrubé mouky, 1 prášek do pečiva, 50 g solamylu, sníh ze 4 bílků, 300 g višní nebo černých třešní, 1 lžička hrubé mouky, tuk a hrubá mouka do formy.

Žloutky, cukr, vanilkový cukr ušleháme do hustého krému. Po lžících přiléváme smetanu za stálého šlehání. Pak vmícháme mouku smíchanou se solamylem a s práškem do pečiva současně s pevně ušlehaným sněhem z bílků. Těsto rozložíme do formy vymazané tukem a vysypané moukou. Nejlépe se hodí forma biskupského chlebičku. Na povrch těsta rozložíme oprané, osušené višně prosypané moukou. Pečeme v předehřáté troubě mírně 40-45 minut. Bublana je křehká a po upečení vysoká 6 cm.

Cekání na vodku

Ve všech větších městech Sovětského svazu jsou již po několika měsících dlouhé fronty na **vodku!** Národní nápoj Rusů a bolševiků především. Fronty jako na chleba, ba ještě delší. V nich stojí od soboty 1. června denně koupěchtiví "čekatelé", jelikož se strana a vláda v Moskvě usnesly, že vodka bude prodávána denně až od 14 hod. a to jen v omezeném množství. Tím pádem otevírají všechny státní stánky pro prodej alkoholů o 3 hodiny později, než tomu bylo předtím. Nový zákon zakazuje prodej alkoholických nápojů osobám pod 21 roků.

Hned po uveřejnění tohoto nového nařízení utvořily se fronty zákazníků s prázdnými láhvemi od vodky před prodejny, kde na vývěskách je udávána velkými písmeny nová prodejní doba: 14 - 19 hod. V krámech nechýbí žádný druh kořalky. Nejvíce se prodává laciná "Andropovka" - národní nápoj chudiny a studentů. Kupují se většími hned 2 litry "přes ulici", aby bylo pro "celou rodinu".

Mimo upravení prodejní doby a předpisů o prodeji alkoholických nápojů, běží v ruském tisku kampaň "O škodlivosti alkoholu", o následcích s nimiž musí počítat zaměstnanec, který nastoupí opilý do práce a co čeká alkoholizovaného řidiče motorového vozidla. Není to zrovna maličkost: odejmutí řidičského průkazu a pokuta ve výši 6ti měsíční mzdy.

I na posledním zasedání Nejvyššího sovětu zmínili se příslušní řečníci o této novodobé metle lidského zdraví a pracovní morálky především.

Je problematickou otázkou, jestli se ruský zotročený mužik ve své práci pro stranu a vládu bez alkoholu, který mu dával možnost zapomenout na vše, co se kolem děje, opravdu polepší a nebo jeho pracovní morálka bude ještě horší, než předtím. V každém případě to strana a vláda i nový diktátor Gorbačov myslí smrtelně vážně.

J. Novák, Salzburg

Před 75 roky

se narodil významný český klarinetista **Milan Kostohryz**. Narodil se 1. 6. 1911 v Kostelci nad Orlicí. Původně vystudoval vědy technické (Dr. a Ing.), však současně absolvoval pražskou konservatoř. Záhy vystupoval jako sólista s Českou filharmonií, s rozhlasovými orchestry, nejčastěji na samostatných koncertech s klavíristou Kronbholcem nebo Páleníčkem. Jim také věnoval některé ze svých početných skladeb. Později se cele věnoval jen hudbě. Působil též jako profesor konservatoře v Praze.

J. Herman

* **Zlepšení tranzitu** a turistického ruchu mezi Československem a Polskem bude sloužit silniční obchvat a nový silniční hraniční přechod Český Těšín-Cieszyn. Stavba se plánuje na léta 1987-90.

* **Zbytky chrámu** z 1. století před Kristem nalezla indická expedice v Arabském moři poblíž města Dvárky u gudarátského pobřeží. V jeho okolí byly nalezeny též kamenné kotvy, které jsou patrně ještě mnohem starší.

DITA'S DELI and SNACK

Denní domácí polévky
a obložené chlebičky

Speciality české
a polské kuchyně

225 Roncesvalles Avenue
Toronto, Ont. M6R 2L6
Tel. 534-4493

DÁMSKÉ, DÍVČÍ

A DETSKÉ MODEL,
šité podle časopisu "Burda"
a "Neue Mode".

Zhotovení v krátkém termínu. Volejte: Dana 622-0175

Přišla zkušená kaderníčka
NAĎA LAZARČÍKOVÁ Z BRATISLAVY
účastníčka mezinárodních soutěží
v krasočesání vlasů
pracuje v novém salóně
KAROLA ŠIMONOVICHA

Pánské, dámské strihaní a úplná úprava vlasů.
Trvala od \$ 20.00 výš.
Mírné ceny, prodej kosmetických a herbálních
čajů a výrobků.
Brezová voda na vlasy, šampony atd'.

VOLAJTE: 535-1407

KAROL ŠIMONOVICH

20 RONCESVALLES AVE., TORONTO
(Severne od Queen Street West na západní straně.)

CHOLKAN

R. CHOLKAN & CO. LIMITED • REALTOR

Zamýšlíte-li koupit nebo prodat dům, chatu, pozemek,
zavolejte dnes našeho zástupce
DAGMAR JANU
mluvící česky a slovensky.

527 Bloor Street West, Toronto, Ont. M5S 1Y5
Res. (416) 534-6513 (416) 532-4404
Informace zdarma.

Hledám obchodní spojení v U.S.A.

-Investment není nutný-

Podrobnosti vysvětlím v dopise

Patrik Lukachko
1257 Lakeshore Rd. E.,
Suite 309
Mississauga, Ontario, L5E 1G3
CANADA

Chcete mít hezkou zahrádku?

Mluvíte-li francouzsky, nebude to žádný problém.
MILAN HAVLIN, zahradní architekt je spoluautorem
bohatě ilustrované knihy

"POUR UNE FACADE REUSSIE",
která vyšla v Editions horicoles du groupe de sept a
která je k dostání v každém dobrém knihkupectví v pro-
vincii Québec.

Knihy je průvodcem pro ty, kteří chtějí mít pěkně a
úspěšně upravenou fasádu svojí residence.

Cena je 19,95 dolarů.

Zájemci se mohou obrátit také přímo na autora:

MILAN B. HAVLIN, B.A.P.
1005 Goyer
St-Bruno-de-Montarville, Québec
Canada J3V 3Y8

**CZECHOSLOVAK (TORONTO)
CREDIT UNION LIMITED**

KAMPELIČKA

740 Spadina Avenue, Toronto, Ontario M5S 2J2 (roh Spadina a Bloor).
Tel.: (416) 925-0557 24 HODINOVÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA

S novým jarem - nový elán

Kupte

Nové auto

Dům

Chatu

Dovolenou

S půjčkou od Kampeličky!

Přijďte, pište nebo volejte pro podrobnější informace.

Pondělí a pátek 10-7, úterý až čtvrtek 10-5, sobota 10-1.

Kennedy Travel Bureau Ltd.

424 BLOOR STREET W., TORONTO, ONT.

Návštěvy příbuzných z Československa
a cestování kamkoliv na světě
vám vyhovíme k vaší spokojenosti.

Volejte nebo pište:
(416) 921-8945
921-3721

Dana Nohavica
Manager

naše hlasy

Publishing and Printing by:
Vydává a tiskne: MORAVIA PRESS LTD.

Editor in-Chief:
Šéfredaktor: MILO KOMÍNEK

Address:
Adresa: 2098 Dundas Street W., Toronto, Ont.,
Canada M6R 1W9.

Tel.: (416) 533-4242

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ:
Kanada \$ 12, USA \$ 14, všechny zámořské státy
lodní poštou \$ 16.

Leteckou poštou: všechny zámořské státy \$ 25.